

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2013. február 20.*

„Közös kül- és biztonságpolitika — Iránnal szemben az atomfegyverek elterjedésének megakadályozása érdekében hozott korlátozó intézkedések — Pénzeszközök befagyasztása — Az atomfegyverek elterjedésében részt vevőnek minősített szervezet 100%-os tulajdonában álló szervezet — Jogellenességi kifogás — Indokolási kötelezettség — Védelemhez való jog — A hatékony bírói jogvédelemhez való jog”

A T-492/10. sz. ügyben,

a **Melli Bank plc** (székhelye: London [Egyesült Királyság], képviselik kezdetben: S. Gadhia, S. Ashley solicitors, D. Anderson QC és R. Blakeley barrister, később: S. Ashley, S. Jeffrey, A. Irvine solicitors, D. Wyatt QC és R. Blakeley)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek: M. Bishop és R. Liudvinaviciute-Cordeiro, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

az **Európai Bizottság** (képviselek: S. Boelaert és M. Konstantinidis, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó,

egyrészt az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2007/140/KKBP közös álláspont hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. július 26-i 2010/413/KKBP tanácsi határozatnak (HL L 195., 39. o.; helyesbítés: HL L 197., 2010.7.29., 19. o.), a 2010/413 határozat módosításáról szóló, 2010. október 25-i 2010/644/KKBP tanácsi határozatnak (HL L 281., 81. o.), az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 423/2007 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. október 25-i 961/2010/EU tanácsi rendeletnek (HL L 281., 1. o.), a 2010/413 határozat módosításáról szóló, 2011. december 1-jei 2011/783/KKBP tanácsi határozatnak (HL L 319., 71. o.), a 961/2010 rendelet végrehajtásáról szóló, 2011. december 1-jei 1245/2011/EU tanácsi végrehajtási rendeletnek (HL L 319., 11. o.), valamint az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 961/2010 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. március 23-i 267/2012/EU tanácsi rendeletnek (HL L 88., 1. o.) a felperest érintő részében történő megsemmisítése iránt benyújtott kérelme, másrészt pedig a 961/2010 rendelet 16. cikke (2) bekezdése a) pontjának és a 267/2012 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a felperesre való alkalmazhatatlanságának megállapítása iránti kérelme tárgyában,

* Az eljárás nyelve: angol.

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: I. Pelikánová elnök (előadó), K. Jürimäe és M. van der Woude bírák,

hivatalvezető: N. Rosner tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. július 3-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A felperes Melli Bank plc a Financial Services Authority (Pénzügyi Szolgáltatások Felügyelete, Egyesült Királyság) által engedélyezett és szabályozott, Egyesült Királyságban bejegyzett és ott székhellyel rendelkező részvénytársaság. 2002. január 1-jén kezdte meg az Egyesült Királyságban pénzügyi tevékenységét, a Bank Melli Iran (a továbbiakban: BMI) bankfiókjának az országban történő átalakulását követően. A felperes felett teljes egészében tulajdonjoggal bíró anyavállalatot, a BMI-t az iráni állam ellenőrzi.
- 2 A jelen ügy azon, az Iráni Iszlám Köztársasággal szemben nyomásgyakorlás céljából bevezetett korlátozó intézkedésekkel kapcsolatos, amelyek célja, hogy ez utóbbi megszüntesse az atomfegyverek elterjedésének veszélyével járó tevékenységét és az atomfegyverek célba juttatására szolgáló rendszerek fejlesztését (a továbbiakban: az atomfegyverek elterjedése).
- 3 Mind a BMI-t, mind pedig leányvállalatait – a felperest is beleértve – a 2007/140/KKBP közös álláspontról szóló, 2008. június 23-i 2008/479/KKBP tanácsi közös álláspontról (HL L 163., 43. o.) értelmében felvették az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló, 2007. február 27-i 2007/140/KKBP tanácsi közös álláspontról (HL L 61., 49. o.) II. mellékletében szereplő listára.
- 4 Ennek következtében a BMI-t és a felperest a 423/2007 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének végrehajtásáról szóló, 2008. június 23-i 2008/475/EK tanácsi határozat (HL L 163., 29. o.) értelmében felvették az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló, 2007. április 19-i 423/2007/EK tanácsi rendelet (HL L 103., 1. o.) V. mellékletében foglalt listára, aminek következtében pénzeszközeiket befagyasztották.
- 5 A BMI-t, valamint összes fiókját és leányvállalatát illetően mind a 2008/479 közös álláspontról, mind a 2008/475 határozatban az Európai Unió Tanácsa a következő indokokra hivatkozott:

„Pénzügyi támogatást nyújt vagy próbál nyújtani az iráni nukleáris és rakéta programokban részt vevő vagy e programok számára termékeket beszerző vállalatok (AIO, SHIG, SBIG, AEOI, Novin Energy Company, Mesbah Energy Company, Kalaye Electric Company és DIO) számára. A [BMI] Irán érzékeny tevékenységeinek segítőtje. Számos esetben segítette érzékeny termékek beszerzését Irán nukleáris és rakéta programjaihoz. Pénzügyi szolgáltatások széles skáláját nyújtotta – például akkreditívnyitás, számlavezetés – az iráni nukleáris és rakéta programokhoz kapcsolódó szervezetek nevében. A [z Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa] 1737 és 1747 számú határozata a fenti cégek [helyesen: társaságok] közül sokat megjelölt.”

- 6 A felperes két keresetet nyújtott be a Törvényszékhez a 2008/475 határozattal szemben. E kereseteket a Törvényszék a T-246/08. és T-332/08. sz., Melli Bank kontra Tanács egyesített ügyekben 2009. július 9-én hozott ítéletében (EBHT 2009., II-2629. o.) elutasította.

- 7 A felperesre vonatkozó korlátozó feltételek fenntartásával összefüggésben több alkalommal került sor levélváltásra a felperes és a Tanács között a 2009 júliusa és 2010 májusa közötti időszakban. Ennek megfelelően a felperes 2009. július 6-án, 15-én és 24-én, augusztus 20-án és október 15-én, valamint 2010. március 22-én küldött levelet a Tanácsnak, amelyekre ez 2009. július 23-án, október 1-jén és november 18-án, valamint 2010. május 11-én válaszolt.
- 8 A levelek egyrészt a BMI-re és a felperesre vonatkozó korlátozó intézkedések elfogadását és fenntartását igazoló indokokra vonatkoztak. E tekintetben 2009. július 23-i levelében a Tanács pontosította, hogy a felperest azért érintik a korlátozó intézkedések, mert a BMI leányvállalata. 2009. november 18-i levelében a Tanács, felülvizsgálatot követően megállapította, először is, hogy a BMI támogatja az atomfegyverek elterjedését, másodsor, hogy a felperes a BMI tulajdonában van, amely befolyást gyakorolhat rá, harmadszor, hogy a felperes által javasolt alternatív intézkedések nem teszik lehetővé azon kockázat elkerülését, hogy a BMI a felperes közvetítésével megkerülje a rá vonatkozó korlátozó intézkedéseket. Ezen álláspontját 2010. május 11-i levelében fenntartotta.
- 9 A felperes másrészt a Tanács irataihoz való hozzáférést kérte. Ezen összefüggésben a Tanács 2009. július 23-i levelében megtagadta a BMI-re és a felperesre vonatkozó korlátozó intézkedések elfogadására irányuló eredeti javaslatához (a továbbiakban: eredeti javaslat) való hozzáférést e dokumentum bizalmas jellege okán. 2009. október 1-jei levelében a felperessel a BMI-nek az atomfegyverek elterjesztésében való feltételezett részvételére vonatkozó kiegészítő indokokat közölt. 2009. november 18-i levelében a Tanács a 2009. október 1-jei levélben szereplő kiegészítő indokokra vonatkozó, korlátozó intézkedések elfogadására irányuló javaslat (a továbbiakban: kiegészítő javaslat) nem bizalmas változatát közölte a felperessel.
- 10 Az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2007/140/KKBP közös álláspont hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. július 26-i 2010/413/KKBP tanácsi határozat (HL L 195., 39. o.; helyesbítés: HL L 197., 2010.7.29., 19. o.) elfogadását követően a BMI-t és a felperest felvették az e határozat II. mellékletében szereplő listára. A BMI tekintetében a határozat a következő indokokra hivatkozott:

„Pénzügyi támogatást nyújt vagy próbál nyújtani az iráni nukleáris és rakéta programokban részt vevő vagy e programok számára termékeket beszerző vállalatok (AIO, SHIG, SBIG, AEIOI, Novin Energy Company, Mesbah Energy Company, Kalaye Electric Company és DIO) számára. A [BMI] Irán érzékeny tevékenységeinek segítője. Számos esetben segítette érzékeny termékek beszerzését Irán nukleáris és rakéta programjaihoz. Pénzügyi szolgáltatások széles skáláját nyújtotta – például akkreditívnyitás, számlavezetés – az iráni nukleáris és rakéta programokhoz kapcsolódó szervezetek nevében. A [z Egyesült Nemzetek Szervezete Biztonsági Tanács] 1737 (2006) és 1747 (2007) számú határozata a fenti cégek [helyesen: társaságok] közül sokat megjelölt. A [BMI] továbbra is betölti ezt a szerepet és oly módon tevékenykedik, hogy azzal támogassa és elősegítse Irán érzékeny tevékenységeit. A banki kapcsolatai segítségével e tevékenységekkel kapcsolatban továbbra is támogatást és pénzügyi szolgáltatásokat nyújt az ENSZ és az EU jegyzékein szereplő jogalanyok számára. E szervezetek – a Bank Sepah-t is beleértve – nevében vagy utasítására is eljár, amely szervezetek gyakran leányvállalataikon vagy kapcsolt vállalkozásaikon keresztül tevékenykednek.”

- 11 A felperesnek a 423/2007 rendelet V. mellékletének listájára történő felvételét nem érintette a 423/2007 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének végrehajtásáról szóló, 2010. július 26-i 668/2010/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 195., 25. o.) hatálybalépése.
- 12 A Tanács 2010. július 27-i levelében tájékoztatta a felperest, hogy felvették a 2010/413 határozat II. mellékletében szereplő listára.
- 13 2010. augusztus 17-i levelében a felperes azt kérte, hogy a Tanács vizsgálja felül azt a döntését, hogy felvették a 2010/413 határozat II. mellékletében szereplő listára, és hogy továbbra is szerepel a 423/2007 rendelet V. mellékletének listáján. A felperes ezzel összefüggésben a vele szembeni korlátozó

intézkedések elfogadására vonatkozó iratok összessége másolatának megküldését kérte a Tanácstól. Megismételte a BMI-re vonatkozó korlátozó intézkedések megkerülése kockázatának megelőzésére irányuló garanciális javaslatát is.

- 14 A 2010/413 határozat módosításáról szóló, 2010. október 25-i 2010/644/KKBP tanácsi határozat (HL L 281., 81. o.) továbbra is szerepeltette a felperes nevét a 2010/443 határozat II. mellékletében szereplő listán.
- 15 Mivel az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló, 2010. október 25-i 961/2010/EU tanácsi rendelet (HL L 281., 1. o.) hatályon kívül helyezte a 423/2007 rendeletet, a BMI és a felperes nevét a Tanács átvette az előbbi rendelet VIII. mellékletébe. Következésképpen a felperes pénzeszközeit és gazdasági erőforrásait az említett rendelet 16. cikkének (2) bekezdése alapján fagyasztották be.
- 16 A 2010/664 határozatban és a 961/2010 rendeletben a BMI tekintetében hivatkozott indokok azonosak a 2010/413 határozatban hivatkozottakkal.
- 17 A Tanács a felperest nevének a 2010/413 határozat II. mellékletének és a 961/2010 rendelet VIII. mellékletének listájára való felvételéről a 2010. október 28-i levéllel tájékoztatta. E tekintetben pontosította, hogy a felperes által 2010. augusztus 17-én benyújtott észrevételek nem igazolták az őt érintő korlátozó intézkedések megszüntetését, és aktájában nincsenek rá vonatkozó új információk vagy bizonyítékok.
- 18 2011. július 29-i levelében a felperes azt kérte, hogy a Tanács vizsgálja felül azt a döntését, hogy továbbra is szerepelteti a 2010/413 határozat II. mellékletében szereplő listán, és hogy a 961/2010 rendelet VIII. mellékletének listáján. A felperes megismételte a BMI-re vonatkozó korlátozó intézkedések megkerülése kockázatának megelőzésére irányuló garanciális javaslatát is, különösen az igazgatók kinevezése és visszahívása tekintetében, és hangsúlyozta e garanciák hatékonyságát és megvalósíthatóságát.
- 19 A BMI-nek és a felperesnek a 2010/413 határozat II. mellékletében és a 961/2010 rendelet VIII. mellékletében található listákra történő felvételét nem érintette a 2010/413 határozat módosításáról szóló, 2011. december 1-jei 2011/783/KKBP tanácsi határozat (HL L 319., 71. o.) és a 961/2010 rendelet végrehajtásáról szóló 2011. december 1-jei 1245/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 319., 11. o.) hatálybalépése.
- 20 A Tanács a felperest nevének a 2010/413 határozat II. mellékletének és a 961/2010 rendelet VIII. mellékletének listájára való felvételéről a 2011. december 5-i levéllel tájékoztatta. Megállapította, hogy a felperes által 2011. július 29-én benyújtott észrevételek nem igazolták az őt érintő korlátozó intézkedések megszüntetését, különösen arra tekintettel, hogy az általa az igazgatók kinevezése és visszahívása tekintetében javasolt garanciák nem voltak elégségesek a BMI-től való függetlenségének biztosítására.
- 21 2012. január 31-i levelében a felperes arra hivatkozott, hogy szerinte a rá vonatkozó korlátozó intézkedések fenntartásának felülvizsgálata során hibák történtek. Elsősorban azt állította, hogy a Tanács 2011. december 5-i levelében nem indokolta meg jogilag megkövetelt módon az általa javasolt kiegészítő garanciák figyelembevételének elutasítását.
- 22 A Bíróság a C-380/09. P. sz., Melli Bank kontra Tanács ügyben 2012. március 13-án hozott ítéletében elutasította a felperes által a Törvényszéknek a fenti 6. pontban hivatkozott Melli Bank kontra Tanács ügyben 2009. július 9-én hozott ítéletével szemben benyújtott fellebbezést.
- 23 Mivel a 961/2010 rendeletet hatályon kívül helyezte az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló, 2012. március 23-i 267/2012/EU tanácsi rendelet (HL L 88., 1. o.), a BMI és a felperes nevét a Tanács felvette ez utóbbi rendelet IX. mellékletébe. A BMI, beleértve valamennyi fiókját és

leányvállalatát, tekintetében hivatkozott indokok azonosak a 2010/413 határozatban hivatkozottakkal. Következésképpen a felperes pénzeszközei és gazdasági forrásai az említett rendelet 23. cikkének (2) bekezdése alapján kerültek befagyasztásra.

- 24 A Tanács a felperest nevének a 2010/413 határozat II. mellékletének listáján való fenntartásáról és a 267/2012 rendelet IX. mellékletének listájára való felvételéről 2012. április 24-i levelével tájékoztatta. E levélben az általa korábban a felperessel folytatott levélváltásban, illetve a Törvényszék előtt hivatkozott érvekre utalt. Ezenkívül felhívta a felperes figyelmét a fenti 22. pontban hivatkozott Melli Bank kontra Tanács ügyben 2012. március 13-án hozott ítéletben a Bíróság által tett megállapításokra.

Az eljárás és a felek kereseti kérelmei

- 25 A Törvényszék Hivatalához 2010. október 7-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.
- 26 A Törvényszék Hivatalához 2010. november 5-én benyújtott beadványában a felperes a 2010/644 határozat és a 961/2010 rendelet elfogadása következtében módosította kereseti kérelmeit.
- 27 A Törvényszék Hivatalához 2011. január 14-én benyújtott beadványával az Európai Bizottság beavatkozási kérelmet terjesztett elő a jelen eljárásban a Tanács kérelmeinek támogatása végett. 2011. március 8-i végzésével a Törvényszék negyedik tanácsának elnöke engedélyezte a beavatkozást.
- 28 A Törvényszék Hivatalához 2011. március 7-én érkezett válaszában a felperes a 668/2010 végrehajtási rendelet megsemmisítésére irányuló részében elállt a keresettől.
- 29 A Törvényszék Hivatalához 2012. január 31-én benyújtott beadványában a felperes egyrészt a 2011/783 határozat és az 1245/2011 végrehajtási rendelet elfogadása következtében módosította kereseti kérelmeit, másrészt pedig azt kérte, hogy a megtámadott aktusokat – adott esetben – a Törvényszék azonnali hatállyal semmisítse meg.
- 30 A Törvényszék Hivatalához 2012. április 27-én benyújtott beadványában a felperes a 267/2012 rendelet következtében módosította kereseti kérelmeit.
- 31 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (negyedik tanács) megnyitotta az eljárás szóbeli szakaszát, és az eljárási szabályzata 64. cikkében foglalt pervezető intézkedések keretében írásbeli kérdéseket intézett a felekhez a fenti 22. pontban hivatkozott Melli Bank kontra Tanács ügyben 2012. március 13-án hozott ítéletből a jelen ügy tekintetében levonható következtetéseket és a felperes negyedik jogalapjának elfogadhatóságát illetően. A felek válaszoltak a Törvényszék kérdéseire.
- 32 A Törvényszék kérdéseire adott, a Törvényszék Hivatalához 2012. június 8-án benyújtott válaszában a felperes először is elállt az indokolási kötelezettség, a védelemhez való jog tiszteletben tartása elvének és a bírói jogvédelemhez való joga megsértésén alapuló első jogalap keretében hivatkozott kifogások egy részétől, majd a második a felperes BMI általi tulajdonlására vagy ellenőrzésére vonatkozó téves értékelésen alapuló jogalap keretében hivatkozott kifogások egy részétől, és végül a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdése b) pontjának, a 961/2010 rendelet 16. cikke (2) bekezdése a) pontjának, valamint a 267/2012 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének jogellenes jellegén alapuló harmadik jogalaptól.
- 33 A 2012. július 3-i tárgyaláson meghallgatásra kerültek a felek szóbeli előadásai és a Törvényszék kérdéseire adott válaszaik.

- 34 A Törvényszék (negyedik tanács) 2012. szeptember 4-i végzésével újból megnyitotta a szóbeli szakaszt, hogy az ügy irataihoz csatolják a felperesnek a Bíróság elnöke C-110/12. P.(R). sz., Akhras kontra Tanács ügyben 2012. július 19-én hozott végzésére (az EBHT-ban nem tették közzé) vonatkozó észrevételeit, és beszerezzék a többi fél észrevételeit. A szóbeli szakasz 2012. október 4-én zárult le újból.
- 35 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- azonnali hatállyal semmisítse meg a 2010/413 határozat II. melléklete B. táblázatának 5. pontját, a 2010/644 határozat melléklete I. B. táblázatának 5. pontját, a 961/2010 rendelet VIII. melléklete B. táblázatának 5. pontját, a 2011/783 határozatot, az 1245/2011 végrehajtási határozatot és a 267/2012 rendeletet, amennyiben ezen aktusok érintik a felperest;
 - állapítsa meg, hogy a 961/2010 rendelet 16. cikke (2) bekezdésének a) pontja és a 267/2012 rendelet 23. cikkének (2) bekezdése a felperesre nem alkalmazható;
 - a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.
- 36 A Tanács és a Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 37 Beadványaiban a felperes öt jogalapra hivatkozik. Az első jogalap az indokolási kötelezettség, a védelemhez való jog tiszteletben tartásának elve és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésén alapul. A második jogalap a felperesnek a BMI általi tulajdonlására vagy ellenőrzésére vonatkozó értékelési hibán alapul. A harmadik jogalap a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdése b) pontjának, a 961/2010 rendelet 16. cikke (2) bekezdése a) pontjának, valamint a 267/2012 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének aránytalan, következképpen jogellenes jellegén alapul. A negyedik jogalap a BMI-nek az atomfegyverek elterjedésében való részvételére vonatkozó értékelési hibán alapul. Az ötödik jogalap az arányosság elvének, valamint a felperes tulajdonhoz való jogának és a valamely gazdasági tevékenység gyakorlásához való jogának megsértésén alapul.
- 38 Amint az a fent 32. pontból következik, a felperes az eljárás során elállt harmadik jogalapjától, valamint az első és második jogalap keretében hivatkozott kifogások egy részétől. Mivel a harmadik jogalap volt a 423/2007 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének a) pontja, a 961/2010 rendelet 16. cikke (2) bekezdésének a) pontja, valamint a 267/2012 rendelet 23. cikke (2) bekezdése alkalmazhatatlanságának megállapítására irányuló második kereseti kérelem alátámasztása érdekében hivatkozott egyetlen jogalap, a felperes részleges elállása egyebekben azzal jár, hogy az említett kereseti kérelem okafogyottá vált.
- 39 A Tanács és a Bizottság vitatja a felperes által előterjesztett jogalapok megalapozottságát. Továbbá a Tanács viszonválaszában arra hivatkozik, hogy a felperes, mivel az iráni államhoz tartozik, nem hivatkozhat alapvető jogainak sérelmére.
- 40 Előzetesen meg kell vizsgálni a kereseti kérelmek felperes által történő módosításának, majd a negyedik jogalapnak, és végül a Tanács azon érveinek elfogadhatóságát, amelyek arra vonatkoznak, hogy hivatkozhat-e a felperes alapvető jogainak védelmére.

Az elfogadhatóságról

A felperes kereseti kérelmei módosításának elfogadhatóságáról

- 41 Amint az a fenti 14., 15. és 23. pontból következik, a keresetlevél benyújtását követően a 2010/413 határozat II. mellékletében szereplő lista helyébe a 2010/644 határozatban megállapított új lista lépett, és a 423/2007 rendeletet a 961/2010 rendelet hatályon kívül helyezte, és annak helyébe lépett, amelyet viszont a 267/2012 rendelet helyezett hatályon kívül és lépett annak helyébe. Ezenfelül a 2011/783 határozat és az 1245/2011 végrehajtási rendelet preambulumbekzdéseiben a Tanács kifejezetten megállapította, hogy teljes egészében felülvizsgálta a 2010/413 határozat II. mellékletében és a 961/2010 rendelet VIII. mellékletében szereplő listát, és arra a következtetésre jutott, hogy az abban felsorolt személyeknek, szervezeteknek és szerveknek – közöttük a felperesnek is – továbbra is korlátozó intézkedések alá kell esniük. A felperes oly módon módosította eredeti kereseti kérelmeit, hogy megsemmisítés iránti kérelme a 2010/413 határozaton túl a 2010/664 határozatra, a 961/2010 rendeletre, a 2011/783 határozatra, az 1245/2011 végrehajtási rendeletre és a 267/2012 rendeletre (a továbbiakban, összességükben: megtámadott aktusok) is irányul. A Tanács és a Bizottság nem emelt kifogást e módosításokkal szemben.
- 42 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy ha valamely magánszemélyt közvetlenül és személyében érintő határozat vagy rendelet helyébe az eljárás során azonos tárgyú jogi aktus lép, azt olyan új ténynek kell tekinteni, amely lehetővé teszi a felperes számára kereseti kérelmeinek és jogalapjainak megfelelő módosítását. Ellentétes lenne ugyanis a gondos igazságszolgáltatás és a pergazdaságosság követelményével a felperes új kereset benyújtására való kötelezése. Ezenkívül igazságtalan lenne, ha az érintett intézmény, valamely jogi aktus ellen az uniós bíróság elé terjesztett keresetlevélben található bírálatokkal való szembenézés jegyében, a megtámadott jogi aktust megfelelően módosíthatná, vagy helyébe egy másikat léptethetne, és az eljárás során hivatkozhatna erre a módosításra vagy jogszabályváltásra annak érdekében, hogy a másik felet megfossza eredeti kérelmeinek és jogalapjainak a későbbi határozatra való kiterjesztésének vagy az e határozat elleni további kérelmek vagy jogalapok előterjesztésének lehetőségétől (lásd analógia útján a Törvényszék T-256/07. sz., People's Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács ügyben 2008. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2008., II-3019. o.] 46. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 43 Ugyanezen következtetést kell alkalmazni az olyan aktusokra is, mint a 2011/783 határozat és az 1245/2011 végrehajtási rendelet, amelyek előírják, hogy valamely határozatnak vagy rendeletnek a továbbiakban is közvetlenül és személyükben kell érintenie bizonyos magánszemélyeket az ugyanezen határozat vagy rendelet által kifejezetten előírt felülvizsgálati eljárást követően.
- 44 A jelen ügyben tehát meg kell állapítani, hogy a felperes egyaránt kérheti a 2010/644 határozat, a 961/2010 rendelet, a 2011/783 határozat, az 1245/2011 végrehajtási határozat és a 267/2012 rendelet megsemmisítését, mivel ezen aktusok érintik őt (lásd ebben az értelemben és analógia útján a fenti 42. pontban hivatkozott People's Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács ügyben hozott ítélet 47. pontját).

A negyedik, a BMI-nek az atomfegyverek elterjedésében való részvételére vonatkozó értékelési hibán alapuló jogalapról

- 45 Negyedik jogalapja keretében a felperes azt állítja, hogy a BMI-vel szembeni korlátozó intézkedések elfogadása nem igazolt. A felperes e tekintetben a BMI által az uniós bíróságokhoz benyújtott keresetekre utal, és kifejti, hogy ha ez utóbbit a jelen ítélet kihirdetésekor már nem fogják érinteni a korlátozó intézkedések, a rá vonatkozó intézkedéseket is meg kell semmisíteni.

- 46 Ezzel összefüggésben a felperes egyetlen, a BMI-re vonatkozó korlátozó intézkedések jogszerűségét vitató kifogásra sem hivatkozik. Különösen a BMI-nek az atomfegyverek elterjesztésében való feltételezett részvételére vonatkozó, a Tanács 2009. október 1-jei levelében közölt kiegészítő indokokat (lásd a fenti 9. pontot) nem fejt ki kellő pontossággal, mivel nem utal rá, hogy a BMI-nek felrótt tények valódiságát vitatja-e, vagy azt, hogy e tények az atomfegyverek elterjedése támogatására utaló tényeknek minősülnek.
- 47 E körülményekre figyelemmel, a Törvényszék a felperes érvelése kellő pontosságának hiányában nem tud döntést hozni a negyedik jogalapról. Következésképpen e jogalapot az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-ának c) pontja értelmében elfogadhatatlannak kell minősíteni, amint arra a Bizottság is hivatkozik.

A Bizottságnak a felperes alapvető jogai feltételezett megsértésén alapuló jogalapok elfogadhatóságára vonatkozó érvei elfogadhatóságáról

- 48 Viszonzásában a Tanács azzal érvelt, hogy a felperest az iráni államhoz tartozónak kell tekinteni, így nem hivatkozhat az alapvető jogokhoz kötődő védelemre és garanciákra. Következésképpen úgy véli, hogy az említett jogok állítólagos megsértésére alapított jogalapokat elfogadhatatlannak kell tekinteni.
- 49 E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy a Tanács nem vitatja magát azt a felperesi jogot, hogy a megtámadott jogi aktusok megsemmisítését kérje. Csak azt vitatja, hogy a felperes bizonyos olyan jogok jogosultja legyen, amelyekre a megsemmisítés érdekében hivatkozik.
- 50 Márpedig másodszor azon kérdés, hogy a felperes jogosultja-e a valamely megsemmisítési jogalap alátámasztása érdekében hivatkozott jognak, nem e jogalap elfogadhatóságát, hanem annak megalapozottságát érinti. Következésképpen a Tanács arra alapított érvelését, hogy a felperes az iráni államhoz tartozik, el kell utasítani, amennyiben az a kereset részleges elfogadhatatlansága megállapítására vonatkozik.
- 51 Harmadszor ezt az érvelést első alkalommal a vizonzásban terjesztették elő anélkül, hogy a Tanács hivatkozott volna arra a tényre, hogy az olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel. A jogvita érdemét illetően az érvelés így az eljárási szabályzat 48. cikke 2. §-ának első bekezdése alapján új jogalapról minősül, így azt elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

Az ügy érdeméről

- 52 Mivel a felperes részben elállt a keresettől és a negyedik jogalap elfogadhatatlan, kizárólag az első, a második és az ötödik jogalapot kell megvizsgálni.
- 53 A Törvényszék úgy ítéli meg, hogy először a második, a felperesnek a BMI általi tulajdonlására vagy ellenőrzésére vonatkozó értékelési hibán alapuló jogalapot és az ötödik, az arányosság elvének, valamint a tulajdonhoz való jog és a valamely gazdasági tevékenység gyakorlásához való jog megsértésén alapuló jogalapot kell együtt megvizsgálni. Ezt követően az első, az indokolási kötelezettség, a védelemhez való jog tiszteletben tartása elvének és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésén alapuló jogalapot kell megvizsgálni.

A második, a felperesnek a BMI általi tulajdonlására vagy ellenőrzésére vonatkozó értékelési hibán alapuló jogalapról és az ötödik, az arányosság elve, a tulajdonhoz való jog és a valamely gazdasági tevékenység gyakorlásához való jog megsértésén alapuló jogalapról

- 54 A Törvényszék kérdéseire adott, a Törvényszék Hivatalához 2012. június 8-án benyújtott válaszában (lásd a fenti 32. pontot) a felperes kifejtette, hogy a fenti 22. pontban hivatkozott Melli Bank kontra Tanács ügyben 2012. március 13-án hozott ítéletet követően már nem állította, hogy nem a BMI

tulajdona a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdésének b) pontja és a 961/2010 rendelet 16. cikkének (2) pontja értelmében, sem azt, hogy nem tartozott a BMI-hez a 267/2012 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében. Mindazonáltal úgy véli, hogy az őt érintő korlátozó intézkedések elfogadása és fenntartása tulajdonhoz való joga és valamely gazdasági tevékenység gyakorlásához való joga aránytalan korlátozásának minősül.

- 55 E tekintetben az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy amikor valamely, az atomfegyverek elterjedésében részt vevőként minősített jogalany pénzeszközeit befagyasztják, fennáll egy nem elhanyagolható mértékű veszély, hogy az nyomást gyakorol a tulajdonában álló vagy általa ellenőrzött, illetve hozzá tartozó jogalanyokra a rá vonatkozó intézkedések hatásának megkerülése érdekében. Következésképpen, e jogalanyok pénzeszközeinek befagyasztása, amire a Tanács a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdésének b) pontja, a 961/2010 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése, valamint a 267/2012 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében köteles, szükséges és megfelelő az említett jogalanyal szemben meghozott intézkedések hatékonyságának biztosítása és annak garantálása érdekében, hogy ezen intézkedéseket ne kerüljék meg (lásd ebben az értelemben és analógia útján a fenti 22. pontban hivatkozott Melli Bank kontra Tanács ügyben 2012. március 13-án hozott ítélet 39. és 58. pontját).
- 56 Továbbra is az ítélkezési gyakorlat értelmében, amikor valamely jogalany az atomfegyverek elterjedésében részt vevőnek tekintett jogalany 100%-os tulajdonában áll, teljesül a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és a 961/2010 rendelet 16. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett, tulajdonban állásra vonatkozó feltétel (lásd analógia útján a fenti 22. pontban hivatkozott Melli Bank kontra tanács ügyben 2012. március 13-án hozott ítélet 79. pontját). Ugyanezen következtetés alkalmazandó az atomfegyverek elterjedésében részt vevő valamely jogalanyhoz „tartozó” jogalanyok a 267/2012 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontjában szereplő fogalmára is.
- 57 Ebből következik, hogy a 100%-ban az atomfegyverek elterjedésében részt vevőnek tekintett valamely szervezet tulajdonában álló vagy 100%-ban ahhoz tartozó szervezetre (a továbbiakban: tulajdonolt szervezet) irányuló korlátozó intézkedések elfogadása nem a Tanácsnak azon kockázatra vonatkozó értékeléséből ered, hogy e szervezet arra indítható, hogy megkerülje az anyavállalatával szemben meghozott intézkedések hatását, hanem közvetlenül a 2010/413 határozatnak, a 961/2010 rendeletnek és a 267/2012 rendeletnek az uniós bíróság által értelmezett releváns rendelkezéseinek alkalmazásából fakad.
- 58 Következésképpen a valamely tulajdonolt szervezet pénzeszközei befagyasztásának arányosságát vitató érvek, nem az ügy körülményeinek a Tanács által végzetthez hasonló értékelése jogszerűségére vonatkoznak. Ezen érvek végső soron az olyan általános rendelkezések jogszerűségére vonatkoznak, amelyek a Tanácsot valamennyi tulajdonolt szervezet pénzeszközeinek befagyasztására kötelezik, mint a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdésének b) pontja, a 961/2010 rendelet 16. cikke (2) bekezdésének a) pontja és a 267/2012 rendelet 23. cikkének (2) bekezdése.
- 59 Következésképpen, amennyiben valamely tulajdonolt szervezet vitatni szándékozik az őt érintő korlátozó intézkedések arányosságát, az ezen intézkedéseket elfogadó vagy fenntartó aktusok megsemmisítésére irányuló kereset keretében neki kell az említett általános rendelkezések alkalmazhatatlanságára hivatkoznia az EUMSZ 277. cikk értelmében vett jogellenességi kifogás útján.
- 60 A jelen ügyben nem vitatott, hogy a felperes 100%-ban a BMI tulajdona, illetve 100%-ban ahhoz „tartozik”. Az sem vitatott, hogy a BMI-t a Tanács az atomfegyverek elterjedésében résztvevőnek minősítette.
- 61 Márpedig nem állapítható meg, hogy a felperes a második és az ötödik jogalap keretében hivatkozott érveken alapuló jogellenességi kifogásra hivatkozott.

- 62 Egyfelől ugyanis ezeken az érveken alapuló jogellenességi kifogás nem került kifejezetten megfogalmazásra sem a felperes beadványaiban, sem a Törvényszék kérdéseire adott 2012. június 8-i válaszában, sem pedig a tárgyalás során.
- 63 Másfelől a felperes által a második és az ötödik jogalap keretében hivatkozott érvek a felperes saját körülményein alapulnak, mivel ezeket konkrét helyzete és az általa a Tanácsnak javasolt egyedi intézkedések viszonylatában fogalmazta meg. Következésképpen, ezek nem relevánsak a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdésének b) pontjában, a 961/2010 rendelet 16. cikke (2) bekezdésének a) pontjában és a 267/2012 rendelet 23. cikkének (2) bekezdésében előírt általános szabályok jogszerűségének vizsgálata tekintetében.
- 64 E körülményekre figyelemmel a második és az ötödik jogalapot mint hatástalant el kell utasítani.

Az első, az indokolási kötelezettség, a védelemhez való jog tiszteletben tartása elvének és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésén alapuló jogalapról

- 65 Első jogalapja keretében a felperes azt állítja, hogy a Tanács megsértette az indokolási kötelezettséget, védelemhez való jogát és hatékony bírói jogvédelemhez való jogát, mivel egyrészt nem közölt vele ahhoz elegendő információt, hogy megfogalmazza a vele szemben elfogadott korlátozó intézkedések elfogadására vonatkozó hasznos észrevételeit, illetve hogy biztosítsák számára a tisztességes eljárást, másrészt pedig mind az őt érintő korlátozó intézkedések időszakos felülvizsgálata több szempontból is hibás.
- 66 A Tanács, a Bizottság által támogatva, vitatja a felperes érveinek megalapozottságát. Különösen azt állítja, hogy a felperes nem hivatkozhat a védelemhez való jog tiszteletben tartásának elvére.
- 67 Először is arra kell emlékeztetni, hogy a sérelmet okozó jogi aktus indokolására vonatkozóan az EUMSZ 296. cikk második bekezdésében és jelen esetben különösen a 2010/423 határozat 24. cikkének (3) bekezdésében, a 961/2010 rendelet 36. cikkének (3) bekezdésében, valamint a 267/2012 rendelet 46. cikkének (3) bekezdésében előírt kötelezettség célja egyrészt az érdekeltnek elegendő tájékoztatás nyújtása annak eldöntéséhez, hogy a jogi aktus megalapozott-e, vagy hogy tartalmaz-e esetleg olyan hibát, amely lehetővé teszi az érvényességének uniós bíróság előtt történő vitatását, másrészt pedig annak lehetővé tétele, hogy az uniós bíróság felülvizsgálhassa a jogi aktus jogszerűségét. Az így megfogalmazott indokolási kötelezettség az uniós jog lényeges alapelveinek minősül, amelytől csak kényszerítő megfontolások miatt lehet eltérni. Az indokolást tehát főszabály szerint ugyanakkor kell közölni az érdekelttel, mint a számára sérelmet okozó aktust, a közlés hiányát nem teheti szabályossá azon tény, hogy az érdekelt az uniós bíróság előtti eljárás során megismeri a jogi aktus indokait (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-390/08. sz., Bank Melli Iran kontra Tanács ügyben 2009. október 14-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-3967. o.] 80. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 68 Ebből következően, hacsak bizonyos részek közlése nem ellentétes az Unió és a tagállamai biztonságát vagy a nemzetközi kapcsolataik irányítását érintő kényszerítő megfontolásokkal, a Tanács köteles a korlátozó intézkedéssel érintett jogalany tudomására hozni a különös és konkrét okokat, amelyek alapján úgy tekinti, hogy ezen intézkedéseket el kellett fogadnia. Így meg kell említenie azon ténybeli és jogi elemeket, amelyekről az érintett intézkedések jogszerű indokolása függ, valamint azon megállapításokat, amelyek a Tanácsot a határozat meghozatalára indították (lásd ebben az értelemben a fenti 67. pontban hivatkozott Bank Melli Iran kontra Tanács ügyben hozott ítélet 81. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 69 Az indokolásnak ugyanakkor a szóban forgó jogi aktus jellegéhez és elfogadási körülményeihez kell igazodnia. Az indokolási kötelezettséget az eset összes körülményeire, így különösen a jogi aktus tartalmára, a felhívott indokok jellegére, és a címzettek vagy a jogi aktus által közvetlenül és

személyükben érintett egyéb személyek magyarázathoz fűződő érdekére tekintettel kell vizsgálni. Nem követelmény, hogy az indokolás az összes releváns ténybeli és jogi elemet tartalmazza, minthogy az indokolás megfelelőségét nemcsak szövegére, hanem körülményeire, valamint az adott tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére is figyelemmel kell vizsgálni. Különösen valamely sérelmet okozó aktus akkor kellően indokolt, ha az érintett előtt ismert olyan összefüggésben került sor az elfogadására, amely lehetővé teszi a vele szemben hozott intézkedés jelentőségének megértését (lásd a fenti 67. pontban hivatkozott Bank Melli Iran kontra Tanács ügyben hozott ítélet 82. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 70 Másodsorban az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a védelemhez való jog és különösen a meghallgatáshoz való jog minden olyan eljárásban történő tiszteletben tartása, amely valamely jogalannyal szemben indult, és e jogalanyra nézve hátrányos intézkedéshez vezethet, az uniós jog alapelvei közé tartozik, és ezt a jogot még a szóban forgó eljárásra vonatkozó szabályozás teljes hiánya esetén is biztosítani kell. (a fenti 67. pontban hivatkozott Bank Melli Iran kontra Tanács ügyben hozott ítélet 91. pontja).
- 71 A védelemhez való jog tiszteletben tartásának elve megköveteli egyrészt, hogy az érdekelt jogalannyal közöljék a számára sérelmet okozó jogi aktust megalapozó, őt terhelő bizonyítékokat. Másrészt lehetőséget kell adni számára arra, hogy az e bizonyítékokkal kapcsolatos álláspontját megfelelően kifejthesse (lásd analógia útján a Törvényszék T-228/02. sz., Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran kontra Tanács ügyben 2006. december 12-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-4665. o.] 93. pontját).
- 72 Következésképpen, ami a valamely jogalany pénzeszközeinek befagyasztására vonatkozó első aktust illeti, hacsak az Unió vagy a tagállamai biztonságát vagy a nemzetközi kapcsolataik irányítását érintő kényszerítő megfontolásokkal nem ellentétes, a terhelő bizonyítékok közlésének vagy az érintett aktus elfogadásával egyidejűleg, vagy az elfogadást követően lehető leghamarabb kell történnie. Az érintett jogalany – kérelmére – ahhoz is joga van, hogy ezen bizonyítékok tekintetében megfelelően kifejtse álláspontját az aktus elfogadását követően. Ugyanilyen fenntartással, a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó minden későbbi határozatot főszabály szerint meg kell előznie az új terhelő bizonyítékok közlésének és az érintett jogalany tekintetében egy új meghallgatásnak, hogy álláspontját ismertesse (lásd analógia útján a fenti 71. pontban hivatkozott Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran kontra Tanács ügyben hozott ítélet 137. pontját).
- 73 Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy ha közölték azokat a kellően pontos információkat, amelyek alapján az érdekelt jogalany megfelelően ismertetheti az álláspontját azokról a tényekről, amelyeket a Tanács a terhére ró, a védelemhez való jog tiszteletben tartásának elve alapján ezen intézmény nem köteles önként biztosítani az ügy irataiba való betekintést. Csak az érdekelt fél kérelmére köteles a Tanács biztosítani az azokba a nem bizalmas jellegű adminisztratív iratokba való betekintést, amelyek a szóban forgó intézkedésre vonatkoznak (lásd a fenti 67. pontban hivatkozott Bank Melli Iran kontra Tanács ügyben hozott ítélet 97. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 74 Harmadsorban a hatékony bírói jogvédelem elve olyan általános uniós jogelv, amely a tagállamok közös alkotmányos hagyományain nyugszik, és amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt egyezmény 6. és 13. cikke, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának (HL 2010. C 83., 389. o.) 47. cikke állapított meg. A bírósági felülvizsgálat hatékonysága azt jelenti, hogy a szóban forgó uniós hatóság köteles közölni a korlátozó intézkedés indokait az érintett jogalannyal, amennyiben lehetséges, vagy az ezen intézkedés elfogadásának időpontjában, vagy legalábbis azután, hogy arra sor került, a lehető leghamarabb, hogy lehetővé tegye e címzetteknek a jogorvoslathoz való joguk határidőn belül történő gyakorlását. Az említett indokok közlésére vonatkozó ezen kötelezettség tiszteletben tartása ugyanis egyaránt szükséges ahhoz, hogy lehetővé tegye a korlátozó intézkedések címzettjeinek a jogaiknak a lehető legjobb feltételek mellett történő védelmét, és az ügy teljes ismeretében annak eldöntését, hogy hasznos-e az uniós bírósághoz fordulni, valamint ahhoz, hogy utóbbinak teljes mértékben lehetővé tegye a szóban forgó közösségi

jogi aktus jogszerűségére vonatkozó felülvizsgálat gyakorlását (lásd ebben az értelemben és analógia útján a Bíróság C-402/05. P. és C-415/05. P. sz., Kadi és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság egyesített ügyekben 2008. szeptember 3-án hozott ítéletének [EBHT2008., I-6351. o.] 335–337. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

75 Ezen ítélkezési gyakorlatra tekintettel a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy először a Tanács és a Bizottság azon előzetes érvét kell megvizsgálni, miszerint a felperes nem hivatkozhat a védelemhez való jog tiszteletben tartásának elvére. Ezt követően kell megvizsgálni az indokolási kötelezettség feltételezett megsértését, a felperes védelemhez való jogának és hatékony bírói jogvédelemhez való jogának abból eredő feltételezett megsértését, hogy a korlátozó intézkedések vele szemben történő elfogadása tekintetében nem jutott elegendő információhoz. Végül a Törvényszék a felperessel szembeni korlátozó intézkedések időszakos felülvizsgálatának feltételezett hibáira vonatkozó érveket vizsgálja meg.

– A felperes azon lehetőségéről, hogy a védelemhez való jog tiszteletben tartásának elvére hivatkozzon

76 A Tanács és a Bizottság vitatja a védelemhez való jog tiszteletben tartása elvének a jelen ügyre történő alkalmazhatóságát. A Törvényszék T-181/08. sz., Tay Za kontra Tanács ügyben 2010. május 19-én hozott ítéletének (EBHT 2010., II-1965. o.) 121–123. pontjára hivatkozva úgy érvelnek, hogy a felperesre a korlátozó intézkedések nem saját tevékenysége miatt vonatkoznak, hanem az atomfegyverek elterjedésében részt vevő személyek és szervezetek általános kategóriájához való tartozása okán. Következésképpen a korlátozó intézkedések meghozatalára vonatkozó eljárás nem a fenti 70. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében indult a felperes ellen, és ennél fogva nem hivatkozhat a védelemhez való jogára, vagy csak korlátozott mértékben hivatkozhat rá.

77 Ez az érvelés nem fogadható el.

78 Egyrészt ugyanis a fenti 76. pontban hivatkozott Tay Za kontra Tanács ügyben hozott ítéletet fellebbezés alapján a Bíróság C-376/10. P. sz., Tay Za kontra Tanács ügyben 2012. március 13-án hozott ítélete teljes egészében hatályon kívül helyezte. Következésképpen az említett ítéletben tett megállapítások már nem alkotják részét az uniós jogrendnek, és ezekre nem hivatkozhat érvényesen a Tanács és a Bizottság.

79 Másrészt a 2010/413 határozat 24. cikkének (3) és (4) bekezdése, a 961/2010 rendelet 36. cikkének (3) és (4) bekezdése, valamint a 267/2012 rendelet 46. cikkének (3) és (4) bekezdése olyan rendelkezéseket ír elő, amelyek biztosítják az e jogszabályok alapján elfogadott korlátozó intézkedésekkel érintett jogalanyok védelemhez való jogát. E jog tiszteletben tartásának az uniós bíróság felülvizsgálata alá kell tartoznia (lásd ebben az értelemben a fenti 67. pontban hivatkozott Bank Melli Iran kontra Tanács ügyben hozott ítélet 37. pontját).

80 E körülményekre figyelemmel meg kell állapítani, hogy a jelen esetben a felperes hivatkozhat a védelemhez való jog tiszteletben tartásának a fenti 70–73. pontban említett elvére.

– Az indokolás kötelezettség megsértéséről, a felperes védelemhez való joga megsértéséről, valamint az abból eredő hatékony bírói jogvédelemhez való joga megsértéséről, hogy nem kapott elegendő információt a korlátozó intézkedések vele szemben történő elfogadásával kapcsolatban

81 A Törvényszék kérdéseire adott, a Törvényszék Hivatalához 2012. június 8-án benyújtott válaszában (lásd a fenti 32. és 54. pontot) a felperes előadta, hogy a fenti 22. pontban hivatkozott Melli Bank kontra Tanács ügyben 2012. március 13-án hozott ítéletet követően már nem állította, hogy a Tanács megsértette az indokolási kötelezettséget és a védelemhez való jogát azzal, hogy nem közölte vele egyrészt azokat az indokokat, amelyek alapján úgy ítélte meg, hogy a BMI tulajdonában áll, másrészt pedig az e megállapítást alátámasztó bizonyítékokat.

- 82 A felperes mindazonáltal arra hivatkozik, hogy a többszöri információkérés ellenére nem kapott elegendő információt a BMI-vel szembeni korlátozó intézkedések elfogadása vonatkozásában, és különösen semmiféle bizonyítékot nem kapott a BMI-nek az atomfegyverek elterjedésében való feltételezett részvétele tekintetében. E tekintetben a felperes vitatja az eredeti javaslat bizalmas jellegét, amire vele szemben a Tanács hivatkozott, és hangsúlyozza, hogy a 2009. október 1-jén és november 18-án közölt bizonyítékok nem megfelelőek.
- 83 A felperes ebből azt a következtetést vonja le, hogy e bizonyítékok közlése nem tette lehetővé számára, hogy megfogalmazza a vele és a BMI-vel szemben elfogadott korlátozó intézkedések elfogadására vonatkozó hasznos észrevételeit, és nem biztosíthatott számára tisztességes eljárást.
- 84 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a felperest 2008. június 23. óta érintik korlátozó intézkedések. Ezen időpont és az első megtámadott aktus elfogadásának időpontja, nevezetesen 2010. július 26. között a felperes és a Tanács között több irat, különösen levelek váltására került sor, amelyek között szerepeltek a Tanács 2009. október 1-jei és november 18-i levelei, amelyekben tájékoztatta a felperest a korlátozó intézkedések elfogadásának kiegészítő indokairól, és közölte vele a kiegészítő javaslat nem bizalmas változatát. E dokumentumok a megtámadott aktusok elfogadása körülményeinek részét alkotják, következésképpen figyelembe vehetők a jelen jogalap vizsgálata során.
- 85 Azt is hangsúlyozni kell, hogy a felperest érintő korlátozó intézkedések kettős alapon nyugszanak, nevezetesen egyrészt az eredeti javaslaton, másrészt pedig a 2009. október 1-jén és november 18-án közölt bizonyítékokon.
- 86 Márpedig, mivel e két alap önálló jellegű, a felperes eljárási jogainak megsértése az eredeti javaslat tekintetében, még bizonyítottnak feltételezve is csak akkor igazolhatná a megtámadott aktusok megsemmisítését, ha egyébiránt megállapításra kerül, hogy a 2009. október 1-jén és november 18-án közölt bizonyítékok önmagukban nem voltak alkalmasak arra, hogy megalapozzák a felperessel szembeni korlátozó intézkedések elfogadását.
- 87 E tekintetben a fenti 45–47. pontban már megállapításra került, hogy a negyedik jogalap, amely különösen a 2009. október 1-jén és november 18-án közölt indokok lényegi megalapozottságára vonatkozik, elfogadhatatlan.
- 88 Végül, amint az a fenti 82. pontból is következik, a felperes az első jogalap keretében vitatja a 2009. október 1-jén és november 18-án közölt bizonyítékok elégséges jellegét, különösen azt hangsúlyozva, hogy ezek nem tartalmazzák a BMI-nek az atomfegyverek elterjedésében való feltételezett részvételére vonatkozó bizonyítékokat.
- 89 Márpedig meg kell állapítani egyfelől, hogy a korlátozó intézkedések elfogadásának 2009. október 1-jén közölt kiegészítő indokai kellőképpen pontosak ahhoz, hogy megfeleljenek a fenti 67–74. pontokban hivatkozott, az ítélkezési gyakorlatból eredő követelményeknek. Ily módon e bizonyítékok lehetővé teszik azon szervezetek azonosítását, amelyek számára a BMI pénzügyi szolgáltatásokat nyújtott, és amelyekre az Unió vagy az Egyesült Nemzetek Szervezetének Biztonsági Tanácsa által elfogadott korlátozó intézkedések vonatkoznak, valamint azon időszakét is, amelyek során a szóban forgó szolgáltatásokat nyújtották, továbbá bizonyos esetekben azon különleges ügyleteket, amelyekhez azok kapcsolódtak.
- 90 Másfelől a bizonyítékok közlésének hiányát illetően meg kell jegyezni, hogy a védelemhez való jog tiszteletben tartása elvének értelmében a Tanács csak azokat a bizonyítékokat köteles közölni, amelyek aktájának részét alkotják. Márpedig a jelen ügyben a Tanács - anélkül, hogy a felperes ellentmondana – kifejti, hogy aktája nem tartalmaz a 2009. október 1-jén közölt indokokra vonatkozó kiegészítő bizonyítékokat.
- 91 A fentiekre tekintettel a felperesnek a 2009. október 1-jén és november 18-án közölt bizonyítékok feltételezetten elégtelen jellegére vonatkozó érveit mint megalapozatlanokat el kell utasítani.

- 92 E körülmények között, a fenti 85. és 86. pontban kifejtettekre figyelemmel, mint hatástalant el kell utasítani a felperesnek az eredeti javaslat közlése hiányát vitató érvelését is.
- A felperesre vonatkozó korlátozó intézkedések időszakos felülvizsgálatának feltételezett hibáiról
- 93 A felperes elsősorban azt állítja, hogy a Tanács valójában nem vizsgálta felül az őt érintő korlátozó intézkedéseket, mivel kizárólag a meglévő bizonyítékokra támaszkodott, azokat is beleértve, amelyeket nem közölt a felperessel. A Tanács nem vizsgálta meg különösen az általa javasolt garanciákat, amelyek alkalmasak voltak a BMI-re vonatkozó korlátozó intézkedések megkerülése kockázatának megelőzésére.
- 94 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy a fenti 85. és 86. pontból az következik, hogy a felperest érintő korlátozó intézkedések kettős alapon nyugszanak, nevezetesen egyrészt az eredeti javaslaton, másrészt pedig a 2009. október 1-jén és november 18-án közölt bizonyítékokon. E körülményekre figyelemmel az eredeti javaslatban szereplő indokok felülvizsgálatának hibái, még ha megállapítást is nyernek, nem érintik az ezen időpontokban közölt bizonyítékokon alapuló indokok felülvizsgálatának jogszerűségét.
- 95 A Bizottság – anélkül, hogy a felperes ellentmondana – továbbá arra hivatkozik, hogy a megtámadott aktusok elfogadását megelőzően a tagállamok küldöttségei megkapták a BMI és a felperes által benyújtott észrevételeket, ily módon ezen észrevételeket figyelembe vehették. Hasonlóképpen, a Tanács 2009. november 18-i, 2010. május 11-i és október 28-i, 2011. december 5-i, valamint 2012. április 24-i leveleiből az következik, hogy megvizsgálta az említett észrevételeket, és ezekre válaszolt, a felperes által javasolt kiegészítő garanciákat illetően is.
- 96 Végül ez utóbbi garanciákat illetően emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a fenti 57. pontban is megállapításra került – a valamely tulajdonolt szervezetet érintő korlátozó intézkedések elfogadása nem a Tanácsnak azon kockázatra vonatkozó értékeléséből ered, hogy e szervezet arra indítható, hogy megkerülje az anyavállalatával szemben meghozott intézkedések hatását, hanem közvetlenül a 2010/413 határozatnak, a 961/2010 rendeletnek és a 267/2012 rendeletnek az uniós bíróság által értelmezett releváns rendelkezéseinek alkalmazásából fakad. E körülményekre figyelemmel a korlátozó intézkedések Tanács általi felülvizsgálata során a Tanács semmiképpen nem volt köteles figyelembe venni a felperes által a szóban forgó intézkedések megkerülése kockázatának csökkentése céljából javasolt kiegészítő garanciákat.
- 97 Másodsorban a felperes szerint diplomáciai táviratokból az derül ki, hogy az Amerikai Egyesült Államok az iráni szervezetekkel szembeni korlátozó intézkedések elfogadására irányuló nyomást gyakorolt a tagállamokra és különösen Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságára. A felperes szerint e körülmény kétségeket vet fel az elfogadott intézkedések és elfogadásuk eljárásának jogszerűsége vonatkozásában.
- 98 Márpedig önmagából abból a körülményből, hogy egyes tagállamokra diplomáciai nyomást gyakoroltak, még ezt bizonyítottan feltételezve sem következik, hogy ugyanezen nyomásgyakorlás a Tanács által elfogadott aktusokat vagy a Tanács által az ezek elfogadásakor elvégzett vizsgálatot is érintette.
- 99 E körülményekre figyelemmel a felperesre vonatkozó korlátozó intézkedések időszakos felülvizsgálata feltételezett hibáinak létezésén alapuló érveket mint megalapozatlanokat el kell utasítani.
- 100 A fentiek összességére figyelemmel az első jogalapot és következésképpen a keresetet teljes egészében el kell utasítani, mivel a megtámadott aktusok azonnali hatállyal történő megsemmisítése iránti kérelem következésképpen okafogyottá vált.

A költségekről

- 101 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a értelmében a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.
- 102 Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-a első bekezdésének alkalmazásában az eljárásba beavatkozó intézmények maguk viselik saját költségeiket. Következésképpen a Bizottság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) **A Melli Bank plc maga viseli saját költségeit, valamint az Európai Unió Tanácsa részéről felmerült költségeket.**
- 3) **Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.**

Pelikánová

Jürimäe

Van der Woude

Kihirdetve Luxembourgban, a 2013. február 20-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei.....	2
Az eljárás és a felek kereseti kérelmei.....	5
A jogkérdésről.....	6
Az elfogadhatóságról.....	7
A felperes kereseti kérelmei módosításának elfogadhatóságáról.....	7
A negyedik, a BMI-nek az atomfegyverek elterjedésében való részvételére vonatkozó értékelési hibán alapuló jogalapról.....	7
A Bizottságnak a felperes alapvető jogai feltételezett megsértésén alapuló jogalapok elfogadhatóságára vonatkozó érvei elfogadhatóságáról.....	8
Az ügy érdeméről.....	8

A második, a felperesnek a BMI általi tulajdonlására vagy ellenőrzésére vonatkozó értékelési hibán alapuló jogalapról és az ötödik, az arányosság elve, a tulajdonhoz való jog és a valamely gazdasági tevékenység gyakorlásához való jog megsértésén alapuló jogalapról.....	8
Az első, az indokolási kötelezettség, a védelemhez való jog tiszteletben tartása elvének és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésén alapuló jogalapról	10
– A felperes azon lehetőségéről, hogy a védelemhez való jog tiszteletben tartásának elvére hivatkozzon.....	12
– Az indokolás kötelezettség megsértéséről, a felperes védelemhez való joga megsértéséről, valamint az abból eredő hatékony bírói jogvédelemhez való joga megsértéséről, hogy nem kapott elegendő információt a korlátozó intézkedések vele szemben történő elfogadásával kapcsolatban	12
– A felperesre vonatkozó korlátozó intézkedések időszakos felülvizsgálatának feltételezett hibáiról ...	14
A költségekről	15